

๓

จังหวัดน้อย..มีนหัวหรือยังเจ้า?

https://dhamma01.blogspot.com/2016/06/blog-post_29.html

ชีวิตในสังสารวัฏ มีแต่บุญกับบาปเท่านั้นที่คอยพัดผันชีวิตเราให้เป็นไปในเรื่องราวต่าง ๆ มีกฎแห่งกรรมซึ่งเป็นยิ่งกว่ากฎเหล็กทั้งหลายในโลก ที่คอยบังคับบัญชาสรรพสัตว์และสรรพสิ่งทั้งหลายอยู่ ใคร ๆ ก็ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้ แม้บุคคลนั้นจะเชื่อหรือไม่เชื่อ จะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม ทุกคนล้วนตกเป็นเชลยอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมทั้งสิ้น ถ้าไม่รู้หรือไม่ได้ศึกษาเรื่องกฎแห่งกรรม การดำเนินชีวิตในสังสารวัฏอันตรายมาก

ชีวิตจะถูกเขাপั่นเหมือนจิ้งหรีดที่เขาเอามาปั่นหัวเล่น หรือถูกเขาเอาใส่ครกโขลกให้มีความทุกข์ทรมานตลอดเวลา บังคับให้เราทำไม่ได้ทั้งทางความคิด คำพูด และการกระทำ เอาวิบากมารองรับให้ไปทุกข์ทรมานในอบายอีกยาวนาน

พอหมดกรรมจากอบาย มาเกิดเป็นมนุษย์ใหม่ ทำให้ลืมเสียอีก ลืมเรื่องราวในอดีต ไม่เห็นเรื่องราวในอนาคต ไม่รู้เรื่องราวในปัจจุบัน มีชีวิตอยู่กันไปวัน ๆ ถูกบังคับใหม่ บังคับซ้ำแล้วซ้ำอีก ทำอีก ลงไปอีก ขึ้นมาอีก วนเวียนกันอยู่ในสังสารวัฏอย่างนี้

แต่ถ้าหากว่า เป็นผู้รู้ แต่ตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม เราก็ยังเป็นประดุจเชลยผู้รู้ แม้จะอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม ก็ยังสามารถปกครองชีวิตให้รอดปลอดภัยได้ อย่างน้อยที่สุดก็จะทุกข์น้อยกว่าคนอื่นเขา จะสุขมากกว่าคนอื่น แล้วก็จะท่องเที่ยวอยู่ใน ๒ ภูมิเท่านั้น คือ ในมนุษยโลก กับในเทวโลก จากเทวโลกก็ลงมาในโลกมนุษย์ จากมนุษย์ไปเทวโลก

บุญบาปเขาชักใยกันอยู่เบื้องหลัง เราหนีไม่พ้น

เขาสร้างเรื่องราวอะไรกันมาตั้งแต่เกิด

ให้เป้าหมายเบี่ยงเบน ไม่รู้เรื่องบุญ เรื่องบาป
ให้ทำบาป และไม่ให้สร้างบุญ
แล้วให้ไปยุ่งวุ่นวายกับธุรกิจการงานและครอบครัว
ให้เอาใจไปใช้แก้ปัญหิต่าง ๆ เพื่อให้หมดเวลากันไป
พอปัญหาผ่นคลายก็ดึงเอาไปสนุกสนานเพลิดเพลิน
แล้วตอนสุดท้ายของชีวิต ก็มาตัดสินกันด้วยบุญกับบาป
วนเวียนกันอยู่อย่างนี้

๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖

P. Yod